

19. 4. 2012

ID: 82241

Spojení věcí

Insolvenční soud, který spojil ke společnému projednání insolvenční řízení manželů (dlužníků), je i po spojení věcí povinen zakládat všechna rozhodnutí nejen do spisu, pod jehož spisovou značkou je v daném řízení nadále pokračováno, ale též do „připojeného“ spisu, včetně připojeného elektronického spisu v insolvenčním rejstříku.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 NSČR 54/2011, ze dne 29.2.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužníků a/ P.Š., a b/ J.Š., obou bytem v T., vedené u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích pod sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010, o přihlášce pohledávky věřitele č. 8, o dovolání věřitele č. 8 Citibank Europe plc, se sídlem v D., zastoupeného JUDr. J.B., advokátem, se sídlem v P., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. února 2011, č. j. KSPA 44 INS 9571/2010, 1 VSPH 145/2011-P8-10, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. února 2011, č. j. KSPA 44 INS 9571/2010, 1 VSPH 145/2011-P8-10, a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 14. prosince 2010, č. j. KSPA 44 INS 9571/2010-P8-2, se zrušují a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 14. prosince 2010, č. j. KSPA 44 INS 9571/2010-P8-2, odmítl Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (dále též jen „insolvenční soud“) - cituje ustanovení § 173 odst. 1 a § 185 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), ve znění pozdějších předpisů - přihlášku pohledávky věřitele č. 8 Citibank Europe plc (bod I. výroku) a určil, že právní mocí tohoto rozhodnutí účast tohoto věřitele v insolvenčním řízení končí (bod II. výroku).

Insolvenční soud vyšel z toho, že usnesením ze dne 31. srpna 2010, č. j. KSPA 44 INS 9571/2010-A-8, KSPA 44 INS 9573/2010-A-8, spojil doposud samostatně vedená insolvenční řízení dlužníků P.Š. a J.Š. ke společnému projednání, s tím, že nadále budou vedena pod sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010. Usnesením ze dne 10. září 2010, č. j. KSPA 44 INS 9571/2010-A-11, zjistil insolvenční soud úpadek dlužníků, povolil jeho řešení oddlužením a vyzval věřitele, aby pohledávky za dlužníky přihlásili do insolvenčního řízení do 30 dnů ode dne rozhodnutí o úpadku; usnesení bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku téhož dne, a to pod sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010.

Na tomto základě insolvenční soud dovodil, že třicetidenní lhůta k podání přihlášek uplynula dne 11. října 2010. Věřitel č. 8, který podal přihlášku své pohledávky až dne 19. listopadu 2010, tak učinil opožděně.

K odvolání věřitele č. 8 Vrchní soud v Praze v záhlaví označeným usnesením ze dne 7. února 2011 potvrdil usnesení insolvenčního soudu.

Odvolací soud poté, co přitakal závěru insolvenčního soudu o opožděnosti přihlášky, doplnil, že na tomto závěru nic nemění ani okolnost, že rozhodnutí o zjištění úpadku dlužníků zveřejnil insolvenční soud „bez zřejmého důvodu“ v insolvenčním rejstříku „ještě jednou“ dne 22. října 2010 pod sp. zn. KSPA 44 INS 9573/2010, tedy v řízení, v němž „nelze samostatně pokračovat, neboť bylo spojeno ke společnému projednání pod (jedinou) sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010“.

Věřitel č. 8 podal proti usnesení odvolacího soudu dovolání, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 237 odst. 1 písm. c/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), uplatňuje dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř. a požaduje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Dovolatel nesouhlasí se závěrem soudů nižších stupňů, podle něhož podal přihlášku pohledávky opožděně; naopak má za to, že ji podal včas.

K tomu dovolatel poukazuje na to, že má pohledávku pouze za dlužnicí Jindrou Šulcovou, přičemž usnesení o úpadku bylo zveřejněno v rámci jejího insolvenčního spisu v insolvenčním rejstříku až 22. října 2010. Podal-li tedy přihlášku pohledávky elektronickým podáním „doplněným elektronickým podpisem oprávněné osoby“ dne 19. listopadu 2010, učinil tak v zákonné lhůtě; ta totiž začala běžet 23. října 2010 a skončila 22. listopadu 2010.

Dovolatel podotýká, že insolvenční rejstřík umožňuje vyhledávání pouze podle identifikačních údajů dlužníka a při jejich zadání není schopen vyhledat insolvenční řízení, s nímž bylo insolvenční řízení na majetek hledaného dlužníka spojeno ke společnému projednání. Po věřiteli tak nelze spravedlivě požadovat, aby „sledoval rodinné příslušníky všech svých dlužníků“, s nimiž by insolvenční řízení vedené proti dlužníku „eventuálně mohlo být spojeno“; takovou povinnost věřiteli zákon neukládá a ani to není technicky možné.

S přihlédnutím k době vydání dovoláním napadeného usnesení je na danou věc uplatnitelný insolvenční zákon ve znění účinném do 30. března 2011, tj. naposledy ve znění zákona č. [409/2010](#) Sb.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 insolvenčního zákona pro insolvenční řízení a pro incidenční spory se použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení.

Pro rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení jsou tudíž ustanovení občanského soudního řádu o přípustnosti dovolání přiměřeně aplikovatelná dle § 7 odst. 1 insolvenčního zákona.

Dovolání je (bez dalšího) přípustné podle ustanovení § 239 odst. 3 části věty před středníkem o. s. ř. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. září 2008, sen. zn. 29 NSČR 4/2008, uveřejněné pod číslem 25/2009 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). Podmínku, aby šlo o potvrzující usnesení odvolacího soudu, ohledně kterého dovolací soud dospěje k závěru, že má po právní stránce zásadní význam, formulovanou ve větě druhé označeného ustanovení poukazem na obdobné použití § 237 odst. 1 a 3 o. s. ř., má Nejvyšší soud za obsoletní (srov. shodně např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. července 2011, sen. zn. 29 NSČR 35/2009, uveřejněné pod číslem 151/2011 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, které je - stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu zmíněná níže - dostupné i na webových stránkách Nejvyššího soudu).

Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto - v hranicích právních otázek vymezených dovoláním - zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelem, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 71 odst. 1 insolvenčního zákona se soudní rozhodnutí, předvolání, vyrozumění nebo jiná písemnost insolvenčního soudu nebo účastníků v insolvenčním řízení doručují pouze vyvěšením

písemnosti na úřední desce insolvenčního soudu a jejím současným zveřejněním v insolvenčním rejstříku (dále jen „doručení vyhláškou“), ledaže zon stanoví pro určité případy nebo pro určité osoby i zvláštní způsob doručení.

Z ustanovení § 89 odst. 1 insolvenčního zákona přitom vyplývá, že není-li dále stanoveno jinak, rozhodnutí insolvenčního soudu vydaná v insolvenčním řízení jsou účinná okamžikem jejich zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

Podle ustanovení § 136 insolvenčního zákona rozhodnutí o úpadku musí obsahovat i výzvu, aby věřitelé, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, tak učinili ve stanovené lhůtě, s poučením o následcích jejího zmeškání (odstavec 2 písm. d/). Lhůta k přihlášení pohledávek stanovená v rozhodnutí nesmí být kratší 30 dnů a delší 2 měsíců (odstavec 3).

Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, činí lhůta k přihlášení pohledávek 30 dnů (odstavec 4).

Ustanovení § 173 odst. 1 insolvenčního zákona pak určuje, že věřitelé podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu od zahájení insolvenčního řízení až do uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku. K přihláškám, které jsou podány později, insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují.

Dle ustanovení § 185 insolvenčního zákona, jestliže v průběhu insolvenčního řízení nastala skutečnost, na základě které se podle tohoto zákona k přihlášce pohledávky nebo k přihlášené pohledávce nepřihlíží, insolvenční soud odmítne přihlášku rozhodnutím, proti kterému je odvolání přípustné a které se doručuje zvláště přihlášenému věřiteli, dlužníku a insolvenčnímu správci; odvolání proti němu může podat jen přihlášený věřitel. Právní mocí takového rozhodnutí účast tohoto věřitele v insolvenčním řízení končí; o tom insolvenční soud přihlášeného věřitele uvědomí ve výroku rozhodnutí.

Podle ustanovení § 112 o. s. ř. v zájmu hospodárnosti řízení může soud spojit ke společnému řízení věci, které byly u něho zahájeny a skutkově spolu souvisí nebo se týkají týchž účastníků.

Z obsahu spisu vyplývá, že výše označeným usnesením ze dne 31. srpna 2010 spojil insolvenční soud dříve samostatně vedená insolvenční řízení dlužníků Pavla Šulce a Jindry Šulcové ke společnému projednání, s tím, že jde o manžele a že insolvenční řízení nadále budou vedena pod (společnou) sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010.

Rozhodnutí o úpadku dlužníků ze dne 10. září 2010, jež obsahuje zákonem stanovené náležitosti (i výzvu, aby věřitelé přihlásili pohledávky za dlužníky do insolvenčního řízení do 30 dnů ode dne rozhodnutí o úpadku), bylo zveřejněno téhož dne v insolvenčním rejstříku pod sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010, a následně též dne 22. října 2010 pod sp. zn. KSPA 44 INS 9573/2010.

Otázkami souvisejícími s postupem insolvenčního soudu, který spojil ke společnému projednání dosud samostatně vedená insolvenční řízení, se Nejvyšší soud zabýval v usnesení ze dne 31. srpna 2011, sen. zn. 29 NSČR 39/2011.

V něm vysvětlil, že jsou-li řízení dle ustanovení § 112 o. s. ř. spojena ke společnému projednávání, je soud povinen zakládat všechna rozhodnutí nejen do spisu, pod jehož spisovou značkou je v daném řízení nadále pokračováno, ale taktéž do všech ostatních „připojených“ spisů (srov. § 179a odst. 1 věta první instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy /dále jen „kancelářský řád“/, podle níž jestliže v průběhu řízení dojde ke spojení věcí, usnesení o spojení se založí také do spojených spisů a až do skončení řízení se do nich zakládají opisy /fotokopie/ všech protokolů a rozhodnutí, které jsou

součástí původního spisu).

To platí též pro insolvenční soud, spojí-li ke společnému projednání insolvenční řízení manželů (dlužníků), neboť k odlišnému postupu v tomto případě není žádný důvod. Z požadavku na totožný obsah insolvenčního spisu vedeného v listinné podobě a elektronického spisu zveřejňovaného v insolvenčním rejstříku (§ 215i odst. 1 kancelářského řádu) lze přitom dovodit i povinnost insolvenčního soudu zveřejnit dané dokumenty v „připojených“ elektronických spisech též v insolvenčním rejstříku.

Jinak řečeno, insolvenční soud, který spojil ke společnému projednání insolvenční řízení manželů (dlužníků), je i po spojení věcí povinen zakládat všechna rozhodnutí nejen do spisu, pod jehož spisovou značkou je v daném řízení nadále pokračováno, ale též do „připojeného“ spisu, včetně připojeného elektronického spisu v insolvenčním rejstříku.

Ve vztahu k elektronickému spisu v insolvenčním rejstříku dostojí insolvenční soud povinnosti zakládat rozhodnutí v „připojeném“ elektronickém spisu tím, že je bez dalšího zveřejní tak, aby lhůta k uplatnění práv a ke splnění povinností z těchto rozhodnutí plynoucích začala běžet stejně jako v elektronickém spisu, pod jehož spisovou značkou je v řízení pokračováno, případně tak, že při zveřejnění rozhodnutí v „připojeném“ elektronickém spisu zřetelně vyznačí údaj, z něž bude patrné, že toto zveřejnění nemá z hlediska běhu lhůty obvyklé účinky, a upozorní, od jakého zveřejnění se lhůta počítá (srov. opět usnesení Nejvyššího soudu sen. zn. 29 NSČR 39/2011)

K tomu Nejvyšší soud dodává, že má-li insolvenční rejstřík plnit svou informační funkci, pak poté, co dojde ke spojení insolvenčních věcí ke společnému řízení, musí být z údajů obsažených v insolvenčním rejstříku v „připojeném“ elektronickém spisu již v pohledu „Detail insolvenčního řízení“ patrné, že došlo ke spojení věcí a pod jakou spisovou značkou jsou spojené věci dále vedeny.

Z výše řečeného je zřejmé, že insolvenční soud pochybil, zveřejnil-li v projednávané věci rozhodnutí o úpadku v insolvenčním rejstříku pod sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010 bez dalšího dne 10. září 2010, avšak pod sp. zn. KSPA 44 INS 9573/2010 teprve dne 22. října 2010; toto pochybení soudu při zveřejňování údajů v insolvenčním rejstříku přitom nelze přičítat k tíži účastníků insolvenčního řízení, o to více v situaci, kdy je s tímto okamžikem spojen tak závažný důsledek, jako je stanovení počátku běhu (prekluzivní) lhůty pro podávání přihlášek jejich pohledávek.

Počátek běhu třicetidenní lhůty stanovené věřitelům dlužnice J. Š. pro podání přihlášek jejich pohledávek je za tohoto stavu nutné vztáhnout až k datu 22. října 2010, kdy insolvenční soud v projednávané věci rozhodnutí o úpadku dlužnice zveřejnil pod sp. zn. KSPA 44 INS 9573/2010.

Právní posouzení věci odvolacím soudem tudíž správné není a dovolací důvod podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř. byl uplatněn právem. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), napadené usnesení a spolu s ním ze stejných důvodů i usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá o. s. ř.).

Nejvyšší soud pro úplnost dodává, že z pohledu výše formulovaných závěrů přetrvává chybný stav zápisu údajů týkajících se dlužnice J.Š. v insolvenčním rejstříku i ke dni rozhodnutí dovolacího soudu.

Pod sp. zn. KSPA 44 INS 9573/2010 je poslední zápis v oddíle A z 22. října 2010 a týká se právě rozhodnutí o úpadku z 10. září 2010. V oddílech B, C, D a P již není obsažen žádný zápis (srov. oproti tomu v insolvenčním rejstříku ve věci vedené pod sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010 další zápisy údajů v oddílech A, B a P).

Přitom ve věci vedené pod sp. zn. KSPA 44 INS 9573/2010 pohled „Detail insolvenčního řízení J.Š.“

(ať již jde o „rozšířené zobrazení“ nebo o „normální zobrazení“) nenabízí (v dané situaci zcela nezbytnou) informaci, že došlo ke spojení věci s jinou věcí a není odtud ani patrné, že otevírané zobrazení neinformuje o aktuálním stavu insolvenčního spisu dané dlužnice.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)